

Žalm 109

Ty však, Panovníku Hospodine,
ukaž na mně pro své jméno,
jak je tvé milosrdenství dobrativé,
vysvobod' mě!

Jsem ponížený ubožák,
v náru mám zraněné srdce.

Odcházím jako stín,
který se prodlužuje,
jako luční kobylnka jsem smeten.
▼ kolenou se podlamují postem,

bez oleje chátrá moje tělo.

Jsem jím jenom pro potupu,
jak mě vidí, potřásají hlavou.

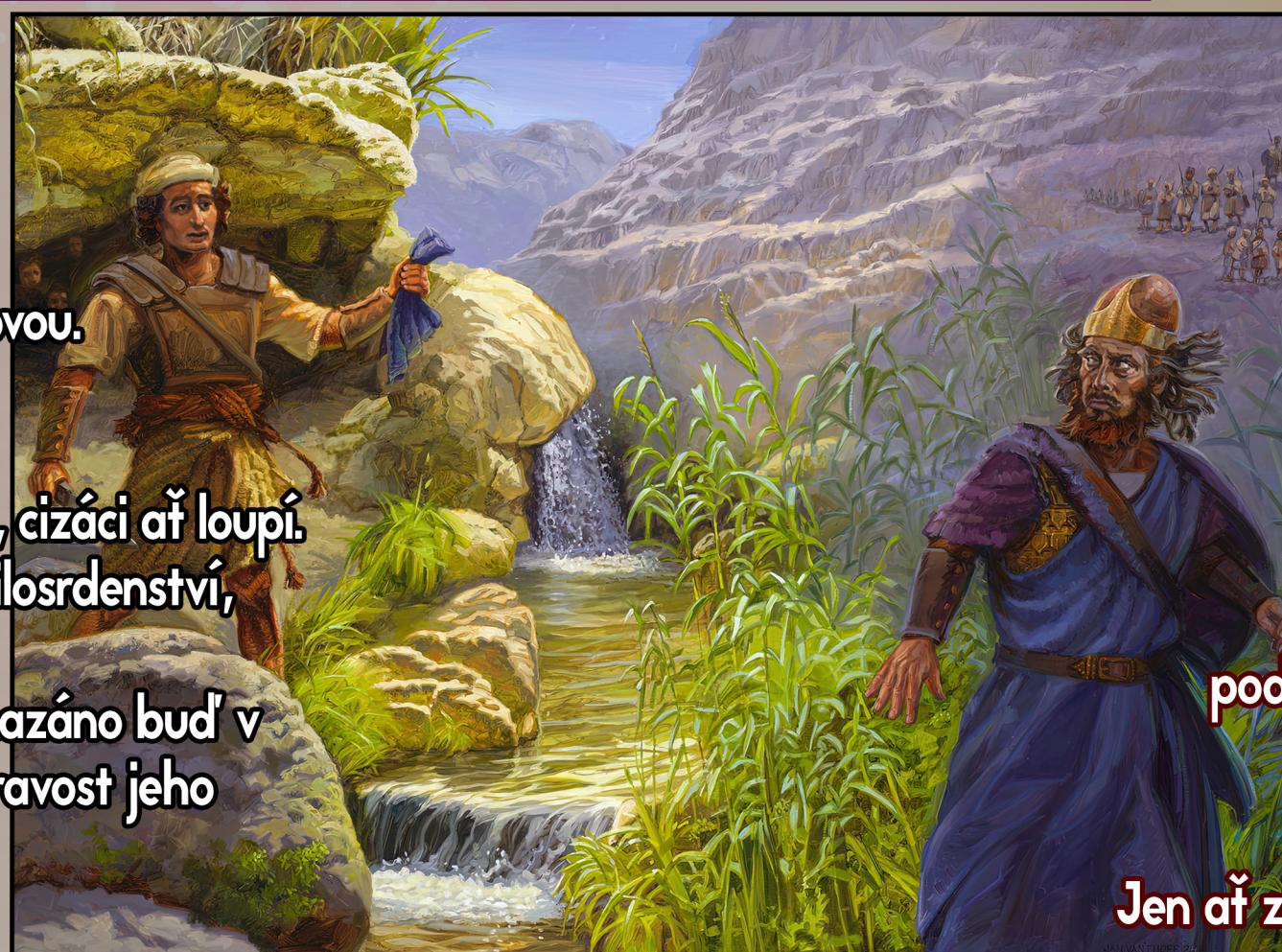
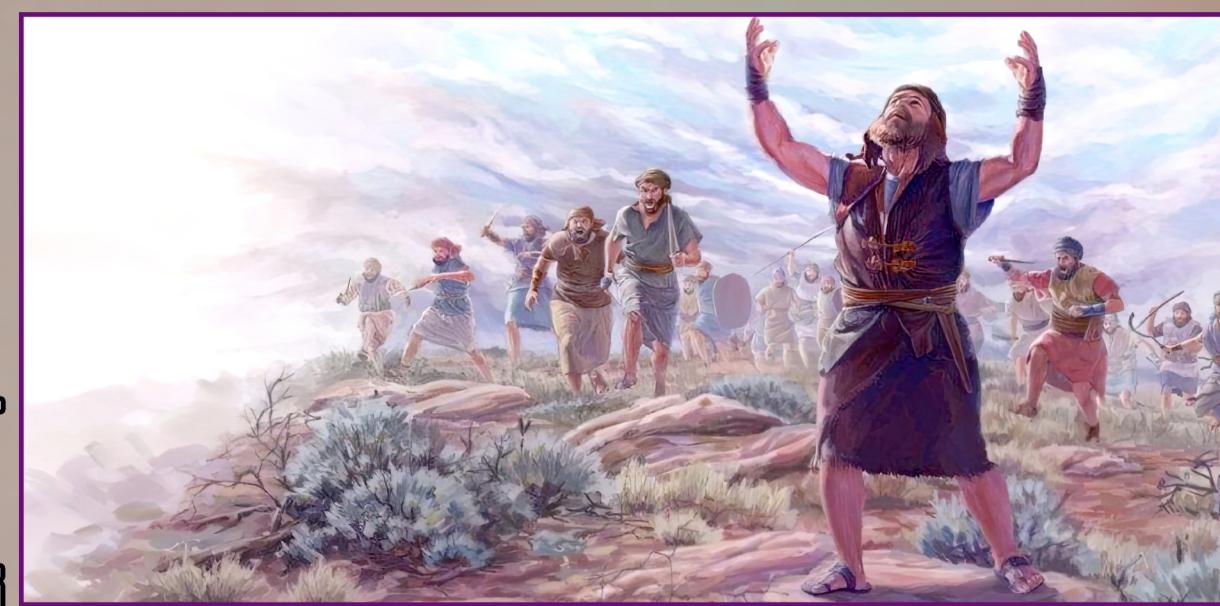
Pomoz mi, můj Bože, Hospodine,
podle svého milosrdenství mě zachraň,
aby poznali, že tvá ruka to byla,
že to učinil ty, Hospodine.

Jen ať zlořečí, ale ty žehnej! Když povstali,
ať je stihne hanba,

a tvůj služebník se zaraduje.

Stud ať poleje ty, kdo mě osočují,
hanbou ať se zahalí jak pláštěm.

Moje ústa vzdají Hospodinu velkou chválu,
mezi mnohými ho budu chválit,
neboť stanul po pravici ubožáku,
aby ho zachránil před jeho soudci.

Bože, má chválo, nestav se hluchým,
když se na mě rozevřela ústa svévolná
a lstivá! Zrádným jazykem mě napadají,
slový nenávistnými mě zasypali,
bojují proti mě bez důvodu.
Osočují mě za moji lásku, zatímco se modlím.
Za dobro mě zavalují zlobou,
za mou lásku nenávisti.

Postav proti němu svévolníka, po jeho pravici
žalobce ať stane. Ať dopadne jako svévolník,
až bude souzen; jeho modlitba ať je mu
počítána za hřich. Dny ať jsou mu ukráeny,
jeho pověření ať převezme jiný.

Jeho synové ať sirotky se stanou, jeho žena vdovou.
Jeho synové ať toulají se po žebrotě,
ze svých rozvalin ať chodí prosit.

Na všechno, co má, ať políčí si lichvář, co vytěžil, cizáci ať loupí.
Ať nemá nikoho, kdo by mu nadále prokázal milosrdenství,
kdo by se smiloval nad sirotky po něm.

Jeho potomstvo bud' vymýceno, jeho jméno smazáno bud' v
příštím pokolení. Ať Hospodin pamatuje na nepravost jeho
otců a hřich jeho matky vymazán ať není.

Ať je má Hospodin ustavičně před očima,
ať vymýtí ze země památku po nich za to,
že nepamatoval na milosrdenství,
ale pronásledoval člověka poníženého a ubohého,

chtěl usmrtil zkrušeného v srdci. Miloval zlořečení, ať ho postihne!
O požehnání nestál, ať se ho vzdálí! Zlořečení oblékal jak šaty;
ať mu pronikne nitrem jak voda, ať mu prostoupí kosti jak olej.

Ať mu je jako roucho, kterým se halí, opaskem,
kterým se přepásává ustavičně. To ať si vyslouží od Hospodina ti,
kteří mě osočují, kteří proti mně zlovolně mluví.